

पशून्त्यात्; (*Sāyana*: = अभिमनुं बाधितुं शक्तः स्यात्). E. मन् with अभि, kṛit aff. उक्त्वा.

अभिमाय Bahuvr. m. f. n. (-यः-या-यम्) Confused, perplexed, bewildered; see the quotation s. v. अभिभूत. E. अभि and माया.

अभिमिह्य Tatpur. m. f. n. (-ह्यः-ह्या-ह्यम्) (ved.) To be urined upon; e. g. *Śatap.*: पृथिवी देवी देवयजनी सा दीक्षितेन नाभिमिह्या. E. मिह् with अभि, kṛitya aff. कप्.

अभिमुख I. Bahuvr. or Tatpur. 1. m. f. n. (-खः-खा or -खी; see *N.B.*; -खम्) ¹ With the face directed towards, facing, fronting; e. g. *Nalop.*: शार्दूलो ऽभिमुखो ऽभ्येति; or in the locat. used adverbially, *Rāmāy.*: कृताञ्जलिर्वाचेदं शश्वमभिमुखे स्थिताम्. ² Near, approaching; e. g. *Raghuv.*: यु-द्योज पाकाभिमुखिर्भूत्वान्विज्ञापनाफलैः; comp. also अभिमुखीकरण, अभिमुखीभूत. ³ Disposed towards, engaged in, ready for; e. g. *Raghuv.*: प्रातः प्रयाणाभिमुखाय ... तस्मै वृष्टिं शशंसुः; or स्वसारमादाय विदर्भराजः पुरप्रवेशाभिमुखो बभूव. ⁴ Kindly disposed, favourable, propitious; e. g. *Rāmāy.*: न नास्तिकेनाभिमुखो बुधः स्यात्; or *Lalitav.*: ये (scil. बोधिसत्त्वाः) तुषितवरभवनस्थाः सर्वे चरमभवामिमुखाः &c. ⁵ With the face upwards; e. g. *Sūsruta*: आमुपो ऽभिमुखः श्रुति गर्भी गर्भाशये स्त्रियाः । स योनिं शिरसा याति स्वभावात्प्रसवं प्रति; comp. also the comm. of the *Nalodaya* on the word अनवाक्, viz.: अवाक् । अधोमुखः । न अवाक् । अनवाक् । अभिमुखः. [*N.B.* According to a *Kārikā* on *Pān.* IV. 1. 54. the fem. of this word must end in ई (ङीष्), if it is applied to a living being, otherwise in आ; thus e. g. *Rāmāy.*: राजानमेवाभिमुखी कैकेयी वाक्यमब्रवीत्; or प्रयातु चतुरङ्गिणी । अयोध्याभिमुखी सेना; or *Sank.* on *Chh. Upan.* 4. 6. 1.: ताः शनैश्चरन्त्य आचार्यकुलाभिमुखः प्रस्थिताः; but *Kāśikā*: अभिमुखा शाला; comp. e. g. चन्द्रमुखी and similar compounds (said of a woman) but स्त्र्यणमुखा शाला.]

2. f. (-खी) One of ten earths stepped upon by Buddha, in Buddhistic mythology; (in the classical Sanskrit this fem. in ई instead of in आ would be doubly wrong; comp. the foregoing remark and *Pān.* IV. 1. 58.).

II. Avyayibh. (-खम्) ¹ With the face towards, in the direction towards; e. g. *Manu*: आस्यतामिति चोक्तः सत्ता-सीताभिमुखं गुरोः; or *Kīrātārj.*: व्यक्तोदितस्मितमयूखविभा-सितोष्ठस्निग्धमुनेरभिमुखं स विकीर्णधाम्नः; or *Rīṭusānh.*: चू-तवृचान् । अभिमुखमभिवीक्ष्य; or in the dramas: नेपथ्याभि-मुखमवलोक्य. ² Near; e. g. *Hitop.*: स्वगृहाभिमुखं प्रयातः; or *Śiśupālāb.*: अभिमुखपतितैर्गुणप्रकर्षादवर्जितम् &c.; or *Meghad.*: अर्चिसुङ्गानभिमुखगतान्प्राप्य रत्नप्रदीपान्. [अभिमुख is udātta on the last syllable; this accent follows for the *Avyayibh.* from *Pān.* VI. 1. 223., for the *Tatpur.* from VI. 2. 185., and for the *Bahuvr.* from the same *Sūtra*, since the rule VI. 2. 177. (exception to VI. 2. 168.) concerns only such Bahuvr. ending in मुख, as express a permanent condition of the face (comp. प्रमुख), not a transitory one like 'facing', and applies moreover only to the literal meaning of मुख, not to the figur. sense it has e. g. in अभिमुखा as epithet of शाला; (but VI. 2. 177. applies probably also to अभिमुख I. 1. 5.); *Kāśikā*: वज्रग्रीहिरयम् । प्रादिसमासो वा । अन्वयी-भावे तु समासाक्तोदात्तत्वेनैव सिद्धम् । उपसर्गात्स्वाङ्गमिति सिद्धे वचनमवज्रग्रीह्यर्थम् । अधुवार्थम् । अस्वाङ्गार्थं च; comp. the quotation from *Patanj.* s. v. अपमुख.] E. अभि and मुख.

अभिमुखता f. (-ता) or अभिमुखत्व n. (-त्वम्) Presence, proximity &c.; see अभिमुख. E. अभिमुख, taddh. aff. तल् or त्व.

अभिमुखीकरण Tatpur. n. (-णम्) Making to come near, calling. E. अभिमुख, taddh. aff. च्वि, and करण.

अभिमुखीभूत Tatpur. m. f. n. (-तः-ता-तम्) Being in front or presence of, near; e. g. *Sankara* on the *Bṛihadār. Up.*: बाह्यकरणविषयात्मसंबन्धे सत्यमभिमुखीभूतं विषयं न गृह्णाति; or *Ratnāvali*: आनीय झटिति घटयति विधिरभिमतमभिमुखीभूतः. E. अभिमुख, taddh. aff. च्वि, and भूत.

अभिमृष्ट Tatpur. m. f. n. (-ष्टः-ष्टा-ष्टम्) Touched, rubbed; e. g. *Bhāṭṭik.*: गुहर्दधाना पक्षत्वमन्या कान्तापि कान्तेन्दुकरा-भिमुष्टा &c. E. मृष् with अभि, kṛit aff. क्त.

अभिमेधिका Tatpur. f. (-का) (ved.) An imprecation, a male-diction; e. g. *Śatapath.*: यदभिमेधिकाः सर्वे कामा अश्वमेधे &c. E. मेध् with अभि, kṛit aff. खल्, fem. aff. टाप्.

अभिमेहत् Tatpur. m. f. n. (-न्-न्ती-त्) The same as अपिमे-हत् q. v. E. मिह् with अभि, kṛit aff. श्तृ.

अभिमोद Tatpur. m. (-दः) See अभीमोद.

अभिस्नात Tatpur. m. f. n. (-तः-ता-तम्) (ved.) Quite withered, quite faded. (The classical form is अभिस्नान.) E. अभि and स्नात; accord. to *Uj्jvalad.* on the *Uṇādis.*, स्नै with अभि, uñ. aff. तन्.

अभिस्नातवर्ण Bahuvr. m. f. n. (-र्णः-र्णा-र्णम्) (ved.) With quite faded colours, dim, not luminous; comp. अनभिस्ना-तवर्ण. E. अभिस्नात and वर्ण.

अभिस्नान Tatpur. m. f. n. (-नः-ना-नम्) The same as अभि-स्नात, of which it is the classical form; comp. अनभिस्नान. E. अभि and स्नान; or perhaps स्नै with अभि, kṛit aff. क्त.

अभिया Tatpur. m. f. (-याः-याः) Coming near, approaching, esp. with a hostile intention; attacking, assailing; e. g. in the following महायमक of the *Bhāṭṭik.*: अभियाता वरं तुङ्गं भूभुतं हचिरं पुरः । कर्कशं प्रथितं धाम ससत्त्वं पुष्करेक्षणम् ॥ अभियातावरं (or अभियाता वरं) तुङ्गं भूभुतं हचिरं पुरः । कर्कशं प्रथितं धाम ससत्त्वं पुष्करे क्षणम्; where अभियाता-वरम् in the second Śloka is analyzed by the commentators either अभिया (instrum. sing. of अभिया or of अभी 'fearless', scil. हनुमता) and अतावरम् (अत 'wind, sun &c.' and आवरम्) or अभियाता (instrum. sing. of अभियात) and वरम्. E. या with अभि, kṛit aff. क्तिप्.

अभियाचना Tatpur. f. (-ना) A solicitation, a request; e. g. *Rāmāy.*: सत्याभियाचनः श्रीमाद्वयोधो हरितच्छदः. Comp. अभियाञ्जा. E. याच् with अभि, kṛit aff. युच्.

अभियाचित Tatpur. m. f. n. (-तः-ता-तम्) Asked, requested, solicited; e. g. *Rāmāy.*: अलर्कस्यापि राजर्विर्ग्राहणेनाभिया-चितः । प्रदायोत्कृत्य नेत्रे स्ने नाकपुष्टमितो गतः; or अहं हि राज्यं दारांश्च प्राणानिष्टान्धनानि च । स्वयमेव प्रयच्छेयं भरता-याभियाचितः. E. याच् with अभि, kṛit aff. क्त.

अभियाञ्जा Tatpur. f. (-ञ्जा) The same as अभियाचना; e. g. *Mallīndh.*: प्रार्थयते इति । अभियाञ्जावरोधयोरित्यभिधानात्. E. याच् with अभि, kṛit aff. नङ्.

अभियात् Tatpur. 1. m. f. n. (-न्-न्ती or -न्ती-त्) Coming near, approaching, esp. with a hostile intention; attacking, assailing; comp. अभिया.

2. m. (-न्) An enemy, an aggressor; (a various, but less correct reading of अभियाति in *Hemachandra*); comp. अभियातु. E. या with अभि, kṛit aff. श्तृ.